

Norsbol 1957-11-04

från Gunhild till Inga

Kära syster Inga!

Jag får gratulera på namnsdag och födelsedag fast det är sent, jag var förkyld så jag låg när du fyllde. Jag tyckte det var väldigt roligt att ni kom och hälsade på, det är så långt mellan varje gång vi träffas. Jag har i alla fall talat med Fru Hagström om mattor, och hon lovade att väva åt dig. Men hon ville att du skulle klippa trasor själv om du har tillfälle. Det går ungefär 5 kg klippta trasor till en stor matta. Det kan ju passa att ni tar med trasorna när ni kommer nästa gång, så har ni ju ärende. Då dröjer det inte så änge.

Angående trasklippningen så vet du väl hur dom ska vara, hörnen avklippta och bitarna hopsydd så att det inte är korta bita, jag brukar sy ihop så det är en längd i varje nystan. Och så varje färg för sig, jag antar att du vet det lika bra som jag, men fru Hagström bad mig påpeka det, för hon fick trasor från en kund en gång som var bara småbitar, så hon fick ta det tillbaka och sy ihop bitarna, kunden menar jag. Ja nu har det varit dubbelhelg igen, vi har varit förkylda båda två, så vi fick stanna hemma. Det var meningen annars att vi skulle åka till Södertälje, men det blir bara uppskjutet för varje gång. Jag var i alla fall på bio i går kväll och såg Walt Disneys "Livets hemligheter", det var en vacker och intressant film, den borde du gå och titta på om du inte har sett den förstås.

I dag har Harald legat hele dagen. han är så hes och snuvig, det brukar han nästan vara hela vintrarna.

Jag får sluta för denna gång, hoppas ni snart kommer igen.

Hälsningar till dig och Rune från
Gunhild och Harald

Norsbol 1958-10-29

från Gunhild till Inga

Kära Inga!

Jag måste ta mig i kragen och skriva några rader, du tror väl jag är tolig som aldrig skriver. Det är ibland omöjligt att kunna få till ett brev.

Jag får grotulera i efterskott på din namns- och födelsedag, fast det hade varit bättre om jag skrivit före. Tack så hjärtligt för kortet som vi fick, man blir riktigt avundsjuk då man hör att du är ute och ser dig om i stora världen. Vad det är roligt i alla fall att inte du är lika fastlåst som jag. Jag kan nog aldrig tänka på att få göra någon längre resa.

Den där frun som vävde mattor har slutat ta emot beställningar, men hon har överlåtit sina kunder till en annan fru i Stora Vika, så om du inte fått dina trasor vävda kanske hon kan göra det. Jag har inte talat med henne, men det kan jag göra om du vill.

Vi mår ganska bra, fast jag har ofta ont i huvud, antagligen sviter efter sen jag slog ner mig i Stora Vika och slog nacken i cementbassängen, det är väl inte riktigt bra än. Men det är väl inte så mycket att göra åt så här långt efter.

Harald har varit lite förkyld men börjar bli bättre igen. Han är annars ovanligt pigg för sin ålder, fast han är ganska argsint mot mig när vi pratar med varann, det är väl en släng av åderförkalkning antar jag. Det kanske är bättre för dem som är något så när jämnåriga, eller hur? Fast Harald påstår ibland att jag är gammal, och på ett sätt kan han ju ha rätt, jag har ju fyllt 50 år. Men jag känner mig inte äldre nu än då jag var i Hässelby. Men då hann man ju mer än nu, jag tycker tiden räcker aldrig till numera. Och det är kanske ett ålderstecken.

Jag får tacka så hjärtligt för uppvaktningen på födelsedagen. Jag hade stuckit iväg från alltsammans, det tyckte jag var lugnast.

Nej, nu håller Harald på och lagar till tè, så nu får jag sluta skriva för den här gången.

Många hälsningar till er alla från
Gunhild och Harald